

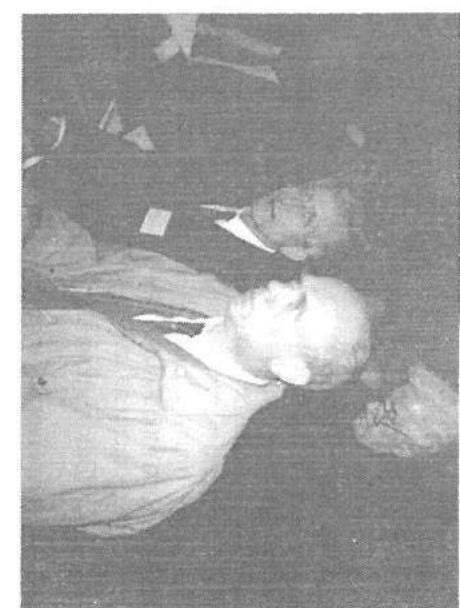
Патріарший Собор Української Греко-Католицької Церкви

(Закінчення з 1 сторінки)

виголосив три дуже глибокі релігійні науки, які тривали до пізнього вечора.

Патріарший Собор УГКЦ офіційно розпочався Архієрейською Літургією у соборі св. Юра в неділю, 6 жовтня. Літургію відслужило 15 греко-католицьких єпископів під проводом Кисело-Виноградівського екзарха Преосвященного Любомира Гузара із участию всього духовенства.

У другій половині дня в актовому залі Університету ім. І. Франка відбулася перша пленарна сесія Собору. За президіальним столом засіли: Глава УГКЦ Мирослав Іван Кардинал Любачівський, Секретар Собору Кир Юліян Ібур та заступник Голови Собору віталіка Любомир Гузар. Хор «Осанна» відіграв молитву «Отече наш», відтак вітання до учасників Собору вітолішив Блаженніший Мирослав Іван Кардинал Любачівський.

Делегати з Польщі на Собор Української Греко-Католицької Церкви у Львові. Зліва: Роман Підліпчак, Олег Гнатюк.

Глибоким та змістовним було привітальне слово Кир Любомира Гузара, який, між іншим, сказав:

(...) «Цей наш Собор – це епохальна подія. Такого в нас не було від століть, якщо візагалі про підібного відбулося в історії нашої Церкви. (...) В наших дискусіях ми побачимо, що живемо в набагато інших обставинах і то не від нас. Сама Україна викаже її велетні традиції, бо соками років ми жили одночасно під різними окуттями, а че формуvalо нашу історичність. А що вже скажуть про поселення. Між Австралією і Німеччиною, між Англією і Канадою віддале лише географічні. Але ми тут зібрали разом і на цюму Соборі мусимо встановити основний принцип нашої єдності, який му-

ж

Явожно 1996 року

У неділю, 6 жовтня о 12:00 год. ми зустрілися, як чорнокнику у Явожні, в лісі біля символічних могил під березовим хрестом. На хресті помішено напис украйнською та польською мовами:

«Оцим безумінних видавалось, що болни вмерли,

А під хрестом ми всі – і ті, яких рідні лесь тут спочивають, і ті, яких близькі закатовані і похоронені хто-зна де, іті, що маїже п'ятьдесят років тому були тут привезені силово, під наглядом.

Прикалали люди з Ольштинщини, Зеленогірщини, Ельблонжчини, з Krakova, Сянока, Перемиля та інших місцевостей.

І ось мотили вкриваються різноманітними квітами, серед яких величують синьо-жовті, та палаточними лампочками, що їх прихожі ставлять все більше і більше.

Сценерія осіннього лісу, немовби закликав, примушує до поваги, задуми.

Служба Божа – спів і молитва несеться по лісу.

Пізніше співасмо Панахиду, і, здається що, «Вічна пам'ять» лунає ген, ген, аж на край світу.

Богослужіння відправив отець митрат Михайло Фепкох. У своїй проповіді отець пілкредлив, що молитися за всі невинні жертви: і за ті, що спочивають тут, у лісі в Явожні, і за ті, що спочивають на різних кладовищах, та й за тих, про яких ніхто не знає, де похоронені. К жертви не були даремні, а треба нам про них пам'ятати, бо не вони, а ми дужалися вільної України. Накінець отець Митрат полікував усім за пам'ять, за труд, за винovenіння обоїв'язку.

Після Літургії була це нагода поговорити, згадати минулє, бо лежкі зустрілися по довтих роках. І там – таки у лісі ми випили теплій чай, поїли тіста, а накінець зробили пам'яткову фотографію.

сить бути такий високий, глибокий та широкий, щоб в тій єдності (...) ми вісвігідно і легко знайти себе, своє чергове «я», свою ідентичність».

Єдиний на Соборі представник православ'я, проф. Кийської Духовної академії (на булику лежаків делегатів можна його назвати православним католиком) Дмитро Степовик висловив, між іншим, своє переконання що «це за життя нашого покоління «прийде фінальний час для народу єдності віри».

Описів розпочалися звіти з спархій. Найперше з України, потім з Польщі, країн Європи та інших.

Дуже довгими були лекції з України, в яких зігруючі особи великовно говорили про часи переселення та діяльність в підпіллі, боротьбу за легалізацію УГКЦ та сьогоденне життя.

Владика Любомир Гузар, звітучи з Києво-Винницької екзархії, між іншим, сказав: «Центр нашої Церкви треба перевести до Києва», що всі делегати нагородили оплесками.

Позачергово з України виступив владика Іван Марітіч, зачитуючи письма науковців Закарпаття та Мирян (480 підписів) про приєднання Мукачівської єпархії до Львівської митрополії. За словами Михаїла Косіва: «В Мукачівській єпархії є боротьба зі священиками, що є за Українську Греко-Католицьку Церкву».

При зутиках з України було теж сказано про «Агресивний польський месіанізм». Сьогодні, за даними АРІ (Агенція Релігійної Інформації) на Україні за реєстрації понад 600 римо-католицьких громад, в яких працює понад 200 добре приготованих і володюючих українською мовою польських ксьонізів, які різними способами втягають до своїх громад українців.

В Західному світі відчувається брак священичів і монахів покликань та відхіл мирян до римо-католицької Церкви. Винятком є Бразилія звідки походять майже всі молоді священики, що працюють в США та Канаді.

При зутиках з спархій США та Канади виникла проблема, що деякі делегати дуже слабо володіють українською мовою. В благатьох парафіях богослужіння відправляється вже англійською мовою. Назва «Українська Католицька Церква» не відповідає вже там лінгвісти. Звіти були пропозиції, щоб Українську Греко-Католицьку Церкву назвали «Київською Церквою».

Дуже промовистим під ім'ям отців був виступ о. Андрія Чировського (ректора Інституту східно-християнських студій Огієвського університету) від імені Скиту монахів в Каліфорнії і в штаті Мічиген (США). Скит заснували монахи різних національностей і рас.

Празник Святого Отця Миколая

(Закінчення з 1 сторінки)

коло 345 р. Ціле своє життя присвятив на діла милосердя під що-до душі її тіла. Тож ще за життя називали його батьком спірт, відв і бідних. По смерті Бог прославив його даром творення чудес, і зате дістав назву великого чудотворця. Його славні чуда були головного причинного його швидкого широкого культу.

Культ св. Миколая починає рости від часу, коли-то після Юстиніан I (527-565) збудував в його честь перву в Царгороді Срібосалімський Канонар з VII століття вид 6 грудня, каже: «Пам'ять Миколая, епископа одногоді великого города». Всі греки місцеліозні з IX ст. мають його пам'ять. Цісар Мануїл Комнен (1143-1181) державним законом приписав святкування св. Миколая 6 грудня. З Візантії його культ попішвся по світу.

На Заході папа Миколай (858-867) – перший папа з цим іменем – біля 860 року збудував у Римі церкву св. Миколая. До Німеччини його культ принесла візантійська княжна Теофана, жінка пісара Оттона II (973-983). Латинська Церква також святкує св. Миколая біля 6 грудня. У Франції і Німеччині є понад дві тисячі церков присвячених св. Миколаю. До найстарших 3 них належить храм св. Миколая у Львові, що

незважаючи на те, що монахи не виходять з монастиря служиви про них розходитися широко по США. На богослужіннях правлені англійською мовою, але в напівлінні обряді із галицьким напівом, приїздить пораз більше лідій з місцевостей віддалених на сотки миль. Наша Церква є для них більш вірогідна від римо-католицької.

Тут наслівається прикара рефлексія. Для чужинців наша Церква стає атракціоном, бо то Церква мучеників, а тимчасом пряму нашілки Володимирського Хрестення, так тут в Польщі, як і на посещеннях, покидають її та переходять до чужої української душі Кіївської Церкви.

Після зутив з спархій делегати Собору розпочали розмови зі спархій, але з країн Європи працюючи в комісіях одержала теми до обговорення в трьох площинах: пізнання існуючого стану, перспективи вирішення проблем і подання пропозицій до Синоду єпископів.

Молоджу комісію, в якій я працював очолював владика Петро Стасюк з Австралії. Виявiloся, що нагородили оплесками.

Владика Любомир Гузар, звітувши від Церкви відмінно, зауважив, що сучасна молодь не є гіршою від старших поколінь. Може навіть є кращою динамізмом, взаємістю, глибиною переживань.

«Молодь є там, де її люблять. Треба створювати парахіях діл, молоді до молоді» (владика Любомир Гузар).

«Може настив час вислухати молодь, а не говорити їй що ми думамо» (владика Петро Стасюк).

Треба працювати батькам, вихователям та засобами масової інформації, середовище, сложивальники спосіб життя сущільства, незрозуміння старшим поколінням духовних потреб молоді, сумніви особисті прикладали окремих духовних осіб.

Говорили, що сучасна молодь не є гіршою від старших поколінь. Може навіть є кращою динамізмом, взаємістю, глибиною переживань.

«Молодь є там, де її люблять. Треба створювати парахіях діл, молоді до молоді» (владика Петро Стасюк).

Перша сесія Патріаршого Собору УГКЦ закінчилася у четвер 10 жовтня в соборі св. Юра відспіванням Молебна до Пресвятої Богородиці. Закінчилася також Синод епископів і недовзі, мабуть, довідаємося, які його рішення.

Вже скогодні можна циро сказать, що Собор виказав єдність всіх спархій на поселеннях (навіть у Хорватії та Румунії) з центром УГКЦ в Україні. На жаль, не було представників від Пряшівської спархії, де єде постійна її словакізация.

Роман Підліпчак

від Вроцлавсько-Гданської спархії

Іван Зрада

(Закінчення на 8 сторінці)

Люблінські надії

(Закінчення з 1 сторінки)

68 питомців – 18 походить з Польщі, 49 з України, 1 з Білорусії. Відповідні роки наражковують: I – 11, II – 14, III – 13, IV – 11, V – 12, VI – 7 студентів. На першому

Петро Могила і новітня освіта

Перед Петром Могилю відкривалася близку-
ча світська кар'єра, однак він став монахом
Києво-Печерської лаври. Але тут зустрічається
з недоброзичливим ставленням і навіть запеклим
опором значної частини малоосвічених і логмати-
чно заскорузлих ченців, які панічно боялися євро-
пейської освіти і всіляко перепоклажали обранню
його архімандритом. Основною мотивацією
їхнього опору було те, що Петро Могила походив
із «чужої» землі, тобто не був уроджен-
цем Київщини і підтримував добре взаємини з Ме-
летієм Смотрицьким, який перейшов на унію.
Проте завляки заходам митрополита Йова Бо-
релього у вересні 1627 р. Могилу обрали пуме-
ном Києво-Печерського монастиря.

Новообраний ігumen відразу почав реформу-

ВІД НІХ ПОВНОГО САМОВІДРЕЧЕННЯ і досконалого некористолюства. Він виступив за повернення монастиреві маєтків, що їх було відбрано в різні часи і заходився випколювати чепідів, щоби переворити Київ на центр не тільки церковного але й культурного, наукового і освітнього життя Української Православної Церкви. Через 5 років з 1632 р. Петро Могила стає Київським і Галицьким митрополитом.

Як п'гумен монастиря на початку своєї церковної кар'єри, а згодом як митрополит Могила зумів настільки активізувати життя Церкви і розгорнув таку величезну діяльність, що роки його урядування створили піду епоху не лише в історії Української Церкви, але й в історії культури всього європейського Сходу. Ця епоха витворила новітню свідомість українського християніна і мала налзвичайно великий вплив не тільки на тогочасне українське суспільство, але й не втратила свого значення і в наші часи.

Особливу увагу присвячував П. Могила скільництву й освіті, з допомогою яких він хотів підвищити рівень освіти і знань серед

І НОВІТНЯ ОСВІТА

1 сторінки)

вивести православ'я із глибокої кризи і занепаду. 1631 р. він заснував у Печерській лаврі школу, яку об'єднав з братською школою на Подолі (дільниця Києва) і цим поклав початок Могилянської колегії, що згодом стала найбільшим освітньо-науковим осередком усієї Східної Європи. Щоби підготувати власні науково-педагогічні кадри він висилав чимало здібних молодих людей навчатися в університетах Західної Європи. В цій діяльності П. Могила змушений був долатити постійний опір частини логматичного духовенства. Зокрема представники школи Києво-Братської колегії при Богоявленському братстві виступали проти запровадження латинської мови до навчального плану. Проте Могилі таки вдалося перетворити звичайну братську школу на вищий навчальний заклад єропейського рівня. Студенти вивчали українську, польську, латинську, грецьку мови, філософію, поетику, математику, астрономію, музику і нотні спiry тоді.

Митрополит Петро Могила приділяв велику увагу розвиткові друкарської справи. Особливо він розбудував Києво-Печерську друкарню. Проце історик Іван Огієнко писав: «П. Могила всі свої сили віддавав на добре впорядження друкарні. Він править тексти по грецьких оригіналах, пише передмови. Могилянська лоба – це найкраща лоба в житті печерської друкарні, лоба її повного розквіту та многопланової праці».

П. Могила об'єднав зусилля визначних учених і культурних діячів в т.зв. Могилянський Атеней, який опрацював проект «Православного, історівника віри», принятий соборами Право-славної Церкви у Києві (1640), в Ясах (1641) і затверджений усіма східними патріархами (1643). Митрополит провадив велику роботу над видавленням і реставрацією перкових пам'яток княжого Києва. Власне за часів Могили були проведені перші в Україні археологічні розкопки.

Значної уваги заслуговує співраця Митрополита Петра Могили з унітським Митрополитом

ропі з 5 питомців з Польщі – найбільше число від багатьох років. Серед студентів з України є монахи, студити і представники всіх спарадій. В повсякденному житті семінарії відбулися подальші зміни, конче потребі з огляду на таку значну кількість студентів. Каплиця, ще до недавна використовувана спільно з латинськими священиками, є нині у напотому виключному користуванні. Створено окрему їдальню, існує провірична бібліотека. Програму студій у ще більший мір доповнюють лекції відповіді до потреб візантійської традиції.

Самозрозуміло, що кожна духовна семінарія має свою специфіку, свою модель виховання питомців, які виконуватимуть священиче служіння в конкретних умовах локальної Церкви. Так і Митрополиця семінарія в Любліні є семінарією Люблинської латинської епархії. І хоча діло в теперішньому напотому тут статуси, якби не дивитися провізоричному, трохи ускладнені життя укаринських семінаристів, то, однак, в цілому цей симбоз, як мовилось вище, досі виявляється плодоносним. Чітко визначений ритм життя семінарії, доволі суворий регламент, високі академічні вимоги – все це допомагає молодим людям подолати млявість, скріпти позитивні і елімінувати негативні елементи в розумінні місії священника в Церкві. З піном часу і подальшим зміненням життя Церкви природним кроком повинно бути якесь усамостійнення форми присутності нашим студентам як з Польщі, так і з України в Любліні, який ще мабуть довго буде для напої Церкви найбільш поточного доломогою в відповідному богословському приготуванні священиків і мирян.

Ми розпочали новий етап у життя нашої Церкви. Святкування ювілею 400-ліття Берестейської унії повинно допомогти осмислити минуле і приздалмати сь над майбутнім. Частика Української Греко-Католицької

О. Богдан Панчак
опікун українських питомців у Любліні

ПРЕСФРАНЦІЯ «БЛАГОВІСТА»

правів іссяк по-грельких Стрипалах, пливе передмови. Могилянська доба – це найкраща

дова в Житії печерської друкарні, дова п повною розквіту та многоплідної праці».

ІІ. Могила зо сплаву заліза висотою чотири метри та діаметром п'ять метрів, яка була встановлена на могилі Атенея, кульгурного діяча в Т.ЗВ.

ісповідника віри», прийнятий соборами Право-
слав'я

і затверджений усіма східними патріархами (1643). Митрополит після цього засланий в монастир.

виявленням і реставрацією перкових пам'яток
князя Киса Власія за часів Могили бутий

Значної уваги заслуговує співпраця Митрополита Павла Могилевського з УПЦ КП.

Йосифом Веліямином Рутським у 1628-1629 рр. пад проектом утворення українсько-білоруського Патріархату, поєднаного з Римом. Проте в цих намаганнях він загратил на опір з боку козаччини, а також Польщі і Риму. Пізніше, у другій половині 1630-их і в 1640-их рр. Могила спільно з іншими церковними і світськими діячами, при підтримці польського короля Володислава IV, провадив про це переговори безпосередньо з Римом. Проте знову на перепокід стали братства, а смерть Митрополита і козацьке повстання Б. Хмельницького взагалі перекреслили ці наміри. Опіннюючи діяльність Київського Митрополита ІІ. Могили, професор Київського університету Олександр Оглоблин писав: «П. Могила зумів поєднати ширу відданість ін'ям і традиціям православного Сходу з глибоким розумінням історичних і культурних застуг католицького Західу і прагнув створити синтез вселенськості на базі української і білоруської Церков».

Помер Петро Могила 11 січня 1647 р. проживши лише 50 років. Своїм заповітом Могила передав 81 тис. польських злотих, четверту частину свого срібла, всю свою бібліотеку, будинок і двопарти на Подолі для Колегії. Тіло Митрополита після смерті лва з половиною місяця стояло в Софійському соборі, після чого похоронено його в Успенському соборі Лаври.

* * *

Пресфонд «БЛАГОВІСТ»

1. О. Оревська (Каролево) 10 зл.
2. Наталя Шкірлан, (Глогів) – у І річницю Св. Причастя 10 зл.
3. Євген Шкірлан (Глогів) 6,50 зл.
4. Євстахій Лавецький (Малборк) 10 зл.
5. Петро Кульчицький (Біла Підляська) 10 зл.
6. М. Леськів (Лемборк) 50 зл.
7. Сандра Шкірлан (Глогів) 10 зл.
8. Ярослав Шкірлан (Любін) 20 зл.
9. Антоній Гнатковський (Перемишль) 30 зл.
10. Володимир Слюсар (Сянік) 20 зл.
11. Стефан Цепліцький (Каліска) 30 зл.
12. о. Мирон Михайлишин (Криниця) 100 зл.

Хроніка подій Перемисько-Варницької Митрополії

02.06. - Перемиський Митрополит очолив святкування ювілею 400-ліття Берестейського з'єднання у Гожові Вlkі.

09.06. - Митрополит зустрівся з Апостольським нунцієм архієпископом Ковальчиком і провів розмову відносно новоутвореної Греко-Католицької Митрополії в Польщі.

11.06. - З участю польського Синодалту та численно прибулих вірників у Пратуліні відправлено торжество венчання Богослужіння, під час якого Кир Мартиняк виголосив проповідь про пратулінських мучеників.

28.06. - Владика Мартиняк рукоположив у священство Івана Мар'яка.

18-21.06. - Владика відвідав допомогові інституції в Німеччині.

24-27.06. - Відбулися дорічні душевні вправи священиків у Перемишлі.

03-10.07. - Митрополит Мартиняк разом з усіма націями співісполнами взяв участь у римських торжествах ювілею 400-ліття Берестейської унії. 06. липня отримав з рук Святішого Отця Папи — символ з'єднання з Апостольським Престолом і символ мітрополичної гідності. Святіший Отець посвятив корони на Чудотворну ікону до Ярослава.

12.07. - У Перемишльській катедрі відбулася хіротонія Кир Теодора Майковича.

17-18.07. - Владика Мартиняк взяв участь у народах постійного Синоду у Львові.

20-22.07. - Митрополит був присутній на берестейських святкуваннях у Коломиї та Чернівцях.

03.08. - Кир Мартиняк взяв участь в інтресі владики Майковича у Вроцлаві.

11.08. - Митрополит очолив празник у Гребенному і посвятив могилу та пам'ятник поетові Козловському.

16.08. - Ярослав. Розпочалися головні святкування ювілею 400-ліття Берестейської унії. Митрополит відкрив наукову сесію присвячену «Унії» та прочитав доповідь про культ божої Матері у Літургії.

18.08. - 3 участь кардинала Сильвестріні, апостольського Нунія, кардинала Гульбіновича, кардинала Махарського, 10 греко-католицьких владик, 35 патинських під проводом митрополита Івана Мартиняка, відбулася на головному майдані Ярослава торжественна Служба Божа і коронація чудотворної ікони «Мілосердя Двері». У Літургії взяла участь велика кількість вірних з Польщі, України та діаспори.

31.08. - Кир Мартиняк посвятив у Круклянках площу під будову нової церкви.

У вересні відбулася зустріч Митрополита з конструкторами та інженерами відносно катедри, семінарії та інших будівель.

20-22.09. - Перемиський Митрополит очолив празник Різдва Матері Божої у Білому Борі. Зустріялася молоддю та літньими на Святі Духовні поезії та пісні. Повертаючись до Перемишля у Вроцлаві провів соборчик зі священиками, на якому обрали нову священнику раду та обговорили рялі душпастирських питань.

27.09. - Митрополит взяв участь у празнику Вознесіння Чесного Хреста у Кракові.

28.09. - На торжественній Службі Божій митрополит Мартиняк у Команчі підніс до гідності митрополітого протоіерея о. Івана Пілку, місцевого пароха.

03.10. - Владика І. Мартиняк і владика Т. Майкович у Варшаві провели розмову з Президентом РПВ щодо повернення майна на Лемківщині і у Перемишлі. Розмова торкалася також проблеми акції «Вісла». О 18. 00 год. цього самого дня Владики зустрілися з Апостольським нунцієм.

04-11.10. - Митрополит взяв участь у римських торжествах проголошення блаженними пратулінських мучеників, зустрівся також зі Святішим Отцем.

11-13.10. - Архиєпископ І. Мартиняк перебував у Львові, де взяв участь у Берестейських святкуваннях. 14-22.10. - Митрополит перебував на Синоді Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, де розглянуто проблеми порушені львівським Собором Церкви з участю духовенства і мирян.

26.10. - Перемиський Митрополит взяв участь у наукоївій сесії в Дрогобичі над Бугом; був присутній на торжествах у Пратуліні.

03.11 - Митрополит очолив празник у Кобилині. З дінів Вроцлавсько-Гданської епархії

03.08. - Відбувся інрес Кир Теодора Майковича до Катедри св. Хреста і св. Йосафата Кунієвича у Вроцлаві з присуством Апостольського нунція, митрополита Мартина, кардинала Гульбіновича, спікера львівського обряду, священиків обох обрядів, богословів та вірних.

04.08. - Кир Теодор Майкович відслужив у своєму катедральному храмі першу соборну Службу Божу.

05.08. - Ординарій Георгий Майкович, митрополит Іван Мартина, та митрат Петро Крик відвідали

(Закінчення на 7 сторінці)

На службу Богові і людям

Поділо, яка мала місто 12 жовтня 1996 р. в Шелінку, належить златі в особливий спосіб. Цього дня відвалика Теодор Майкович возвів у священичний сан о. Мирослава Драпалу. Це, мабуть, перша свячення, яких удлив недавно поставлений Владика Вроцлавсько-Гданської епархії.

На це неповторне свято прибули душпастири та вірні з околичних парафій. Святу Літургію співав спілковий хор під ліричними піснями о. Богдана Дрозіза. На свяченняного колеги численно прибули семінаристи.

До усіх приступів, а зокрема до новоієрея, його батьків та найближчих, звернувся Кир Теодор, дикуючи батькам за труд виховання сина та пожертвування на службу Богові. Отець Мирослав є першим священиком висвяченим у новостворений Старкії. Святитель заохочував усіх вірних до палкіх молитв за українське

«Як мене послав Отець, так я послала вас» (Ів. 20,21)

Від самих початків існування людського роду на землі, люди відчували свою залежність від видої сил — Бога, яку вони в різних часах по-різому розуміли і приносили Йому жертви. Історія релігії показує, що не було народу без релігії, ани релігії без жертви. На сторінках Святого Письма читасмо, що усі зобов'язані були приносити жертви з плів своїх рук. Так чинив і праведний Авель і злоочинний Кайн. Усі ці приношення Бог заступив однією, чистою і непорочного жертвою тіла і крові Богочоловка Ісуса Христі. А Христос, маючи на увазі постійне жертвоприношення у Пресвятій Євхаристії під час Літургії для духовної поживи своїх визнавців, установив св. Тайну Священства для тих, які покликані і вибрані сповінити роль посередників між Богом і людьми.

Сам — Вічний Священик, Христос, дав Апостолам іх наступникам священичу владу, кажучи: «Ідіть, отже, і зробить моїми учнями всі народи (...), наїчаючи їх берегти все, що я вам заповідаю. Отож я є з вами по всі дні аж до кінця віку» (Мат.28,19-20).

Буличи вірним рідному обрядові, своїй Церкві народові та перш за все своєму покликанню, я вирішив вступити в семінар. І хоча моя дорога до священства не була ані лекою, ані вистеленою трояндами, то однак, дякуючи Богові його ласці, після закінчення студій та особливої підготовки і випробування в християнських чеснотах, я був допущений до св. Тайни Священства.

16 червня 1996 р. в Катедральному соборі св. Івана Хрестителя я був поставленний у чин диякона, а тиждень пізніше, 23 червня, Його Пресвяченство, митрополит І. Мартиняк, поклав на мене руки, підносячи мене до гідності священика. Це все відбулося у присутності Кир Т. Майковича,

Відродити в собі життя

Незабаром Свята Різдва Христового. Як підготовляємося до торжеств приходу Месія? Мабуть у всіх серцях народжується рефлексії, коли цілою родиною засідаємо за столом, щоб спільно очікувати Того, у якому надія на майбутнє.

Час, коли можна, крім заставлених столів, пахучого деревлянину, внести особистий вклад у свято зустрічі з Христом. Що для нас, зауважих усіх у боротьбі з пристрастями, значить сімейне життя, що значить спільно ділити радість народження Христу?

Не всі вімімо відродити в собі нове життя — це не так легко. Сьогодні потрібно глибокі віри і молитви, піоб зустрітися з Христом в радісний день Його різва. Що можемо дати собі взаємно — своїм батькам, подругам, дітям?

Даруймо собі спершу любов до Христа.

Прийдімо до Него в покорі, просимо, щоб відкрив нам таємницю нашого життя. Тоді дійно зумімо зрозуміти тих, які поруч нас. Не відміниться від переживання у моїй сім'ї свят Різдва Христового залежити також від мене?

Bei набираємо життєвого досвіду, творимо свою філософію життя. Не будьмо роздратовані шоленістично, постараємося насправді внутрішньо

духовенство та нові покликання, яких потребує Українська Греко-Католицька Церква у Польщі. Після Літургії о. Мирослав подякував Всевишньому, своїм батькам, Владии, усім присутнім священикам і вірним за участь у цьому неповторному дні у його житті. Цей день став історичного подію для 400-ліття Берестейської унії прибув ще один священик.

Священиче рукоположення о. Мирослава є показом на те, що Церква розвивається, а молоді священики продовжуватимуть діло своїх попередників. З нагоди свячення бажаємо Вам, отче Мирослав, мінного здоров'я, наслаги у душпастирській праці та Божого благословення на многі і благі літа.

Богдан Круба, Гурово-Главецьке

місцевих священиків, моїх батьків, найближчої родини і вагатькох вірних.

29 червня у рідному селі Вешхово, в римо-католицькій святині під покровом св. Войцеха, я відправив Приміційну Службу Божу для численних зібраних греко-католицьких вірних з околиць, спілків.

Свяченче рукоположення о. Мирослава є показом на те, що Церква розвивається, а молоді священики продовжуватимуть діло своїх попередників.

З нагоди свячення бажаємо Вам, отче Мирослав, мінного здоров'я, наслаги у душпастирській праці та Божого благословення на многі і благі літа.

о. Іван Мар'як

пережити в своїх сім'ях Божу Правду. Як гарно зауважує після. Теодозій Янків у своїх

ДІТЯМ

Таємничий гість

батька до дітей. Напевно ніхто...

Тихо, в найбільш пізний час ної, набли-
зився до вікна Святий Миколай, не оминув
будиночка, в якому мешкали лівачка-сиро-
ти. В куточок поклав Святий Уголник
міпечок з грілами і зник незнаним.

Дарунок від таємничого гостя був
спасінням. Старша дочка залишилася з бать-
ком і двома молодими сестрами. Ними
вирішив заопікуватися Святий Миколай.

Також пізно вночі приніс Він золото і для
другої сестри, залишивши невідомим го-
стем для батька і дівчаток.

Тільки тоді, коли третій раз Святий Ми-
колай прийшов зі своїм даром, відчущий і спа-
сений батько побачив Його, втав перед Ним
на коліна, припав до ніг і зі слізами лякував
за рятунок і просив прощення за поганий
задум пролати своїх дочок.

Дуже засмучений був Святий, що візнав
його чоловік. Та при розставанні Божий
Угодник прохав, щоб батько дітей никому не
розвідав про цей вчинок.

Добрих діл багато що можна описати, які
вчинив Святий Миколай в роки свого па-
стирського служіння. Довго напевно треба
було б нам перераховувати ці чудеса, вчинені
Святым Миколаем. Пам'ятайте про одне, що
Святий Чудотворець дав нам, християнам,

добрий приклад до наслідування.
Бо хто не робить добра близькому, той
не любить близького.

А Ви, маленькі християни, маєте
наслідувати заповідь Ісуса Христа: «Люби
ближнього свого, як себе самого».

Темна мовчазна ніч. Одні зорі спогляда-
ють на землю крізь далечіннь безмежного,
темного неба. Чи знають зорі, що діється
в середі кожного чоловіка? Що діється в середі
батька, мешканця Патари, який заради
шматка хліба згідний продати одну зі своїх
дочек. Тьма і скорбота, сором і біль
в немінні, нещастливій душі батька за такий
нізький поступок...

Та остання надія на Всемогучого не поки-
дала замученого батька. «Господь допомо-
же, Він врятує своїх дітей».

Хто пе бачить?

Хто бачить надію на Бога, велику любов
до привівся свого виступу. Останні проміння
очікували свого виступу. Останні проміння

Білобірська пригода

20 вересня 1996 р., у п'ятницю, після обіду
роздпочалася наша білобірська пригода. Діти
з Гжилька і Венгожева у п'ом уроці вирушили
в дорогу одинм автобусом. Частина дітей зі
своїми опікунами А. Купці та Д. Кудзак всіла
у Венгожеві. В Гжильку присидалися діти під
олікого пана: І. Патри, А. Гелепко, М. Туз та
групка молоді. Не забракло Сестер Служебниць
з Круклянок, які організували пей віїзд та вклалі
багато зусиль у його здійснення. Були пе с. Сте-
фанія та с. Олена.

декоратій і... діти рівним кроком входять на
сцену. Віршем і піснею прославляють Марію.
Віддають їй честь, поклон, «бо Марія наша Маті
і заступниця свята, їй належну честь відати – це
наиближча всіх мета». Глядачі бурхливими опле-
сками нагороджують дітей за вдалий виступ.

Опісля виступає молодіжна група з Гжилька
– Адріна, Аня, Аня і Кася. На сцені виганене
світло. Музика створює специфічну атмосферу.
Здається, що знаходимся в середині дикого лісу
під час бури. Біла постать на сцені оживася – це
Душа, друга – чорна (Серце) починає кружити
осторонь, будуючи мури.

Оповідач вводить нас у зміст дій. Ось перед
нами боротьба за єдинство людського ества. Вона
проходить між Серцем і Душою, які у цьому
 моменті характеризують дві противідні сфери
людського існування. На поміч роз'єднаній лю-
дині приходить Спаситель – Ісус Христос. Своєю
кров'ю Він обмиває рани Серця і Душки, і визволяє
до нового, пасливого життя. Саме одим радісним
акією закінчується п'єса. Усі ми під вражен-
ням акторських талантів дівчат з Гжилька.

Слід згадати, що п'єсу написала сестра Ема-
нуела – новичка Сестер Служебниць.

Онікуючи на виступ дітей з Венгожева, ми
дивимося програми дітей з Білого Бору, Ко-
шалина, слухаємо хору з Лігнії та зі Слуцька.
Прийшов час й на Венгожево. У виконанні
дітей бачимо пікавий монтаж пісень та віршів
присвячених 400-літтю Берестейської унії. Цим
виступом закінчився літній фестиваль.

Діти, хоча діло втомлені, виходять на
фінальну сцену, отримують почесні грамоти за
участь у фестивалі. Ще спільна фотографія й за-
слуговий обід.

Погода була чудова. Діти відвідали українську
школу. О 16:00 годі була спільна ватра. Ті, які
мали ще сили, увечорі взяли участь у Вечірні
з Лігією.

Після короткої ночі та ранньої Служби Божої
ми попрощали гостинний Білій Бір та вирушили
в поворотну дорогу.

Круклянки

— для молоді

У монастирі Сестер Служебниць у Круклянках
проходив у жовтні вже VI з'їзд молоді. На триди-
ну зустрічі приїхало 15 осіб з Венгожева, Гжилька,
Круклянок та околиць. Тим разом ми говорили на
тему сект та їхньої діяльності. Ми дінилися
філем, в якому виповідалися та давали свідчення
навернені члени сект. Читали ми багато статей,
присвячених п'ї темі. Розмова з о. Димитром
закінчилася нашу зустрічі.

Слід згадати, що крім серйозних дискусій, не
забракло нам часу на інтеграційні забави, спільні
протулянки по Круклянках.

Мені дуже сподобалася атмосфера цієї
зустрічі, на якій провели ми дуже приемно і корис-
но час. Усі ми творили одну родину, поєднану
Богом. Реколекції навчили нас, як маємо поводи-
тися, щоб не підлатиши віру, щоб бути більше Бога. Найдовсі
що так пікавих зустрічей буде більше.

Ярослава Бутрим

**Усім Діточкам,
які читають «Благовіст»
бажаю добра і радості.**

**Будьте чесними
у працюваж цілого року!**

Святий Миколай

* * *

Коли святий Микола
з небес на землю йде,
то кожен дім і школа,
як вулик бджолі гуде.

Тут всі його чекають,
бо дуже хочуть знати,
які кому дарунки
Угодник хоче дати.

Він добрий, справедливий.
Він знає все про всіх,
хто любить жарт та сміх.

А тим, що пустували,
сам чорт в темний кут,
на пам'ятку поставити
на гнучкий з позини прут!

Український космонавт вийде на орбіту

15 українських вчених повернулося з космічного центру ім. Дж. Кеннеді (США), де брали участь у переворочному експерименті щодо підготовки до космічного польоту, що матиме на меті комплексні дослідження росту та розвитку вищих рослин в умовах мікрогравітації.

Як повідомили в прес-конференції Міністерства науки та технологій України, згаданий політ має відбутися в жовтні 1997 р. за участю українського космонавта. У підготовці бере участь NASA, фахівці з 4 американських університетів, Космічного центру ім. Дж. Кеннеді та двох фірм. З боку України в проекті залізно 6 інститутів Національної академії наук.

Наступний підготовчий експеримент має відбутися у квітні наступного року.

Наразі гривніо підробити не вдалося

Під час одного з рейдів правоохоронців у Миколаївській області було вилучено обладнання та заточки для друкування фальшивих гривень. Хоча рівень «підробки» був достатньо високий, та підробку, однак, легко відрізнила. Велика кількість ступенів захисту українських трофеїв випа навіть, ніж у долара, не дає фальшивальникам панувати. Тому шахрай розраховують на неуважність громадян: уже вилучено «гривні», роблені на кольоровому ксероксі, на звичайному папері. Або з домальованими нулями! Легковірний громадянин продав біля кантора долар і отримав 200-гривневу банкноту. Все було б добре, якби така була в обігу. Просто до двогривенної додали нули. Миція змушені звергатися до громадян через пресу, описуючи вигляд та варітість банкнот.

Копії, від яких ми добре відвікли, також завдають кіlopotу. Знову ж через неуважність. У гаманцях чи касах крамниць поміж українських монеток нераз «заслужують» польські гроті, болгарські стотінки, навіть німецькі пфеніги. Трапляються і польські монетки, і монети інших країн. В одній крамниці інкасатори отримали сліу жмено польських монет – ними покуپець розрахувався за цигарки. Продавець, за звичкою, глянула на варітість монет, не звернувшись уваги на герби.

Але збитки від таких «трюків», зрештою, копійчані. За два місяці гривня зовсім «освоїлася» в обігу, не втративши своєї вигляду. Трудяга-купон за такий час протирається до дрот. А ще напла випота прибдала собі народне ім'я. Так як долари деколи називають «грінами», гривні стали зватися «грінами».

Чи є кордон з Росією?

Формально державний кордон між країнами звичайно існує. Але він не нанесений на спеціальні

лелітгайданій карті, то їх підписують повноважні представники урядів обох держав. Сьогодні вважається державним і охороняємо так званий адміністративний кордон Радянського Союзу. Такі кордони наносилися на карту великого масштабу і часом на місцевості сама лінія кордону мae до двох кілометрів ширини. Це викликає численні проблеми – спільні злочини в такій зоні – за чима законами судити. А колгоспні

землі? Хто їх має обробляти? А шляхи хто доглядати? А ще Азовське море і чорноморський шельф.

За п'ять років Міністерство закордонних справ України надіслало російським колегам з десяток нот з пропозицією розпочати делімітацію кордону, тобто позначення його на карті. Рішення пропонується провести державний кордон по лінії землекористування, де вона збігається з адміністративним кордоном. До лінії землекористування люди давно принали, кордон не прогляматиме «кло-живому».

Така практика вилправила себе, наприклад, при делімітації кордону з Білорусею. Як назначать експерти, при використанні такого методу інтереси сторін збагачуються на 90 %.

А що ж росіяни? Відбуваються відмовками – дово-рою, мовляв, довго. Та ще й досвіту брак. Та фахіви твердять, що при бажанні, кордон з Україною можна оформити за яких 3-4 місяці. Шо стосується «дорожнієї» й досвіду, то досвід є. Він виразно демонструє російську політику «кільовіння стандартів». Восени 1994 р. Росія в односторонньому порядку, за якіс 3-4 місяці (І) південсько провела демаркацію тобто позначення на місцевості державного кордону з Естонією! Кордону за всіма правилами: з колючим дротом, бетонними стовпами, зораною контрольною смугою.

Зробили все так швидко, що перше, Росія заплатила в Естонії потенційного члена НАТО, а, по-друге, на переговорах з Росією естонська сторона наполягала на проведенні кордону зі сходу з Тартуським мирним договором 1920 р. А це означає, що Росія мала повернути Естонії близько 2000 кв. км території. Ясна річ, такі пропозиції Росію не відштовували. Щікаво, що Україні при цьому пропонується підняти довоєнні і навіть післявоєнні кордони. Якож не збирається обслідувати кордон колючими протами. Зрештою, демаркаційні знаки можна і взагалі у землю закопати, знамітуть про них тільки ті кому переговорах із Латвією.

Досвід одностороннього оформлення кордону, на-певно, мусить перевірити Україна. Хоч, за словами украйнських дипломатів, це найпрощіше і не бажаніший плях.

Чому ж слово «демаркація» так дратує Росію? Але ж никто не збирається обслідувати кордон колючими протами. Зрештою, демаркаційні знаки можна і взагалі у землю закопати, знамітуть про них тільки ті кому належить.

Це все Росія дуже добре знає. Не в дорожечі чи браку досвіду справа. І навіть не тому, що офіційний Москви треба рахуватися з власними національ-патріотами. Цікаво очевидно, що Росія – і офіційна,

поганою вартистю зі «Зеніті». Загальна вартисть цього контракту оцінюється в 200 мільйонів доларів США. ● Синод епископів УГКЦ звернувся до Президе-

нта України з проханням запросити в Україну Папу Римського Івана Павла II. Як повідомив

епископ-помічник глави УГКЦ Любомир Гузар, під час його зустрічі з Іваном Папо висловив

згоду відвідати Україну. ● Протягом наступних трьох років Росія планує замовити в Україні виготовлення до 30 ракетоносів «Зеніт» для запуску своїх спутників та інших космічних об'єктів. Україна вигородила міжнародний тендір на замову у 1997 р. 36 комплексів супутникових систем «GLOBAL STAR» трьох міжнародними конкурсами.

● Поразкою закінчилася спроба вивести на орбіту навколо Марса міжпланетного зонду. Російська ракета, що стартувала з космодрому Байконур викинула

з часу його зустрічі з Іваном Папо висловив

згоду відвідати Україну. ● Протягом наступних трьох років Росія планує замовити в Україні виготовлення до 30 ракетоносів «Зеніт» для запуску своїх спутників та інших космічних об'єктів. Україна вигородила міжнародний тендір на замову у 1997 р. 36 комплексів супутникових систем «GLOBAL STAR» трьох міжнародними конкурсами.

● Поразкою закінчилася спроба вивести на орбіту навколо Марса міжпланетного зонду. Російська ракета, що стартувала з космодрому Байконур викинула

з часу його зустрічі з Іваном Папо висловив

згоду відвідати Україну. ● Протягом наступних трьох років Росія планує замовити в Україні виготовлення до 30 ракетоносів «Зеніт» для запуску своїх спутників та інших космічних об'єктів. Україна вигородила міжнародний тендір на замову у 1997 р. 36 комплексів супутникових систем «GLOBAL STAR» трьох міжнародними конкурсами.

● Поразкою закінчилася спроба вивести на орбіту навколо Марса міжпланетного зонду. Російська ракета, що стартувала з космодрому Байконур викинула

з часу його зустрічі з Іваном Папо висловив

згоду відвідати Україну. ● Протягом наступних трьох років Росія планує замовити в Україні виготовлення до 30 ракетоносів «Зеніт» для запуску своїх спутників та інших космічних об'єктів. Україна вигородила міжнародний тендір на замову у 1997 р. 36 комплексів супутникових систем «GLOBAL STAR» трьох міжнародними конкурсами.

● Поразкою закінчилася спроба вивести на орбіту навколо Марса міжпланетного зонду. Російська ракета, що стартувала з космодрому Байконур викинула

з часу його зустрічі з Іваном Папо висловив

згоду відвідати Україну. ● Протягом наступних трьох років Росія планує замовити в Україні виготовлення до 30 ракетоносів «Зеніт» для запуску своїх спутників та інших космічних об'єктів. Україна вигородила міжнародний тендір на замову у 1997 р. 36 комплексів супутникових систем «GLOBAL STAR» трьох міжнародними конкурсами.

● Поразкою закінчилася спроба вивести на орбіту навколо Марса міжпланетного зонду. Російська ракета, що стартувала з космодрому Байконур викинула

з часу його зустрічі з Іваном Папо висловив

згоду відвідати Україну. ● Протягом наступних трьох років Росія планує замовити в Україні виготовлення до 30 ракетоносів «Зеніт» для запуску своїх спутників та інших космічних об'єктів. Україна вигородила міжнародний тендір на замову у 1997 р. 36 комплексів супутникових систем «GLOBAL STAR» трьох міжнародними конкурсами.

● Поразкою закінчилася спроба вивести на орбіту навколо Марса міжпланетного зонду. Російська ракета, що стартувала з космодрому Байконур викинула

з часу його зустрічі з Іваном Папо висловив

згоду відвідати Україну. ● Протягом наступних трьох років Росія планує замовити в Україні виготовлення до 30 ракетоносів «Зеніт» для запуску своїх спутників та інших космічних об'єктів. Україна вигородила міжнародний тендір на замову у 1997 р. 36 комплексів супутникових систем «GLOBAL STAR» трьох міжнародними конкурсами.

● Поразкою закінчилася спроба вивести на орбіту навколо Марса міжпланетного зонду. Російська ракета, що стартувала з космодрому Байконур викинула

з часу його зустрічі з Іваном Папо висловив

НАШ ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАРІЙ

ЛІСТОПАД

9.11.1976 - У Москві на прес-конференції іноземних

кореспондентів було протогощено створення Української Гельсінської групи, (спілки) яка, незважаючи на обмежений особовим складом і можливості легального діяльності, видіграла винятково важливу роль в розвитку комуністичного режиму в Україні; перші арешти членів УГБ були проведені 4-5 лютого 1977 р. і до 1981 р. Гельсінська група була розгромлена, українських правозахисників судили за стан-дартними звинуваченнями – розбій, порно-графія, зтвятування, та ж кого закінчався термін пока-рання, не виходячи з уявлення, отримували новий вирок.

Михайло Ломацький, педагог, письменник, етнограф і краєзнавець, чимало зусиль відав достлідженням та художньо-документальному відтворенню минувшини Гуцульщини, розробив проблеми національної школи, свідомості, галицької еміграції, української культури та ін., тричі заарештований польською владою, 1939 р. зарештований більшовиками, після війни опинився на еміграції, помер 1968 р. похоронений у Моничах.

25.11.1956 – помер Олександр Довженко, один з основоположників українського кіномистецтва, письменник і малір, родом з Сосніці на Чернігівщині: митець світової слави та трагічної долі, в силу обставин цле життя змущений був карантин в родзинній душі – з однієї сторони безмежна любов до землі, з другої – необхідність служіння її катою, що наклала відбиток двоєстості на його твори не дато втівні реалізуватися юного таланту, та попри все в переважній більшості своїх творів таки зумів виявити світові глибоку самобутність українського народу.

ГРУДЕНЬ

1.12.1966 р. - помер Борис Зданевич, мовознавець,

дослідник західнослов'янських періододруків, ін'юнабул, один із фундаторів відшулу стародруків Центральної наукової бібліотеки, брав участь у підготовці до друку текстів Т. Г. Шевченка, – російсько-українського словників.

7.12.1996 р. - народився Юрій Коцюбинський, син відомого письменника Михайла Коцюбинського, активний більшовицький діяч, очолював більшовицькі організації Чорнігівщини у боротьбі проти українських повстанців, у 1930 рр. займав відповідальні посади в уряді УРСР, проте згодом, коли став непотрібним і небажаним у квітні 1936 р. був зарештований і 8 березня 1937 р. без суду розстріляний, як нібито керівник «Українського троцькістського центру», що «блокувався з УВО»; такий був безславний кінець сина славного письменника.

7.12.1936 р. - помер письменник Василь Стефанік. У своїх творах описував життя галицького селянина.

13.12.1956 р. - народився Микола Садовський (Тоблевич), актор, режисер, театральний діяч

Святкування 400-ліття Берестейської Унії у Зеленій Горі

(Закінчення з 1 сторінки)

Саме такі святкування відбулися в Зеленій Горі, 24-27 жовтня цього року. Вони були так зоранізовані, щоб могли пристигти якнайбільше користей парадіям, але також мали бути нагодою пізнати нашу громаду людям ззовні.

Вже понад рік, в кожну другу неділю місяця, проводилась на Службі Божій була присвячена сіравам Унії. Перед самим відзначенням Ювілею парафію відвідала ікона Богородиці, копія чудотворної Ярославської ікони «Милосердя Двері», а вірні могли її зустрічати в своїх домах.

24 жовтня почалося духовне підготовлення парафії до торжеств, яке провів о. Митрат Петро Крик з Вролівом.

25 жовтня відбулася перша частина наукової сесії, що проходила у Вишній Педагогічній школі. З реферата ми виступили:

– Петро Сивильський (КУЛ-Люблін) – «Підготування і завершення Берестейської унії»;

– Проф. Войцех Пельц (ВІШ-Зелена Гора) – «Описка Берестейської унії з боку поляків»;

– Д-р Володимир Мокрій (Ягеллонський університет) – «Діалог України з Західом, як світотворче злитинського культуропотенціалу»;

– Петро Сивильський (КУЛ-Люблін) – «Греко-Католицька Церква після II світової війни»;

– Диякон д-р Марко Мельник (Ягеллонський університет) – «Греко-Католицька Церква і сучасний екуменічний діалог»;

26 жовтня, вже в нашій церкві, відбулася друга частина наукової сесії. Доповіді виголосили:

– Д-р Володимир Мокрій – «Греко-католики як

лип'янські і латинські священики, воєвода проф. Мар'ян Екберт, заступник президента міста М. Лапановський, керівництво зеленогорського гурту ОУП, пітомці з Люблині.

Останній день ювілейних святкувань, неділя 27 жовтня, почалася відслуженнням Акафісту до Богородиці перед іконою «Милосердя Двері». Описка передплати Греко-Католицької Церкви в XIX і першій половині ХХ ст.».

– Диякон д-р Марко Мельник – «Східні Церкви в Україні – 400 років після Берестейської унії».

Доповіді були на високому науковому рівні і всебічно аналізували підготовлення, стан як і наслідки Берестейського церковного з'єднання.

У суботу, 26 жовтня, відслужено Вечірню з участю владики Кир Теодора Майковича, священиків і пільничкої Церкви до слогодні. Було це зроблене в нальзичано переконливий а одночасно й приступний спосіб.

Описка виступив молодіжний хор «Полонина» з Лігнії під диригуванням п. Ярослава Левкова. У виконанні хору почули ми релігійні твори українських композиторів. Майже голинний концерт викликав захоплення і відчуття слухачів.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення Літургії усі заспівали традиційне «Многая літа» і відбулося благословення владики Тедором з цілуванням ікони, з якою попрощалися пільничкої Церкви.

Я віневаний, що ті дні наловго запишаться в нашій пам'яті. Вони пригадали нам історію, але також визначили спосіб думання і діяння у майбутності.

Ювілейні святкування могли відбутися в Зеленій Горі завдяки помочі і жертвенності добрих людей, наших парафіян, членів гуртка ОУП, які включились в підготовку цих торжеств.

Велика подяка і повага для тих, які не щадили сил і часу, щоб напін підготовили ювілей 400-ліття Берестейського Церковного з'єднання.

о. Оліян Гойняк

З життя парафії у Валчі

українців у Польщі, яка, знається, робить враження надгосподій та неспроможної до будь-якої дії.

Марко Сирник

Неділя 20 жовтня. Приміщення Служба Божа з візитом до Мирослава Драпали. Отеця у храм вводять до

3 діянь Вроцлавсько-Гданської єпархії

(Закінчення з 4 сторінки)

Лігніце та шопчу, на якій будеться новий храм, побували у місцевого латинського спілкового.

15.08. - З нагоди поріччя кальварійських тортежів у Нових Садах Кир Майкович у сопливінні греко-католицьких священиків, при численній участі вірних, відслужили Святу Літургію. Єпископ на закінчення виголосив проповідь та посвятив воду.

18.08. - Разом з іншими греко-католицькими відомими Вроцлавсько-Гданський ординарій взяв участь у ярославських торжествах.

28.08. - З нагоди храмового празника Успіння Пресвятої Богородиці в Лігнії Кир Майкович у служенні Синкела та духовенства відправили Архієрейську Службу Божу.

29.08. - Під проводом Ординарія відбувся в Лігнії спархіальний соборчик. Обговорено душпастирську і адміністративну програми на найближчі майбутні. Вибрано священичу спархіальну раду.

01.09. - З нагоди храмового празника Успіння Пресвятої Богородиці, 25-ти ліття існування станції в Колашині та 30-ти ліття священства о. пароха В. Пирчака

владика Майкович відслужив Літургію та виголосив проповідь; пристигав отія пароха з ювілем і полкував за довголітнє жертвенну працею.

02.09. - На приході від Копаліні відбулася соборчик отців Копалінського леканату, який очолив Кир Майкович. Обговорено адміністративні справи леканату.

03.09. - Владика Майкович та о. Пирчак склали візит новоіменованому латинському Копалінському спілковому. Звернулися з проханням передати у вічне користування храм св. Йосифа, де свогодні правляться греко-католицькі Богослужіння.

04.09. - Кир Майкович разом з о. Дарем Вояком склали у Шепці візит місцевому Митрополитові з проханням постриги переданню місця відданого будинку по президенту Щепця.

21.09. - На запрошення о. декана А. Сороки кир Т. Майкович побував у Пасленку на празнику, де відправив Архієрейську Службу Божу і склав проповідь.

22.09. - Владика Майкович взяв участь у празнику Різдва Пречистої Діви Марії у Білому Борі.

28.09. - У Валчі владика Майкович рукоположив у священство випускника Люблінської семінарії М. Драпала.

ліп'янські і латинські священики, воєвода проф. Мар'ян Екберт, заступник президента міста М. Лапановський, керівництво зеленогорського гурту ОУП, пітомці з Люблині.

Останній день ювілейних святкувань, неділя 27 жовтня, почалася відслуженнем Акафісту до Богородиці перед іконою «Милосердя Двері». Описка передплати Греко-Католицької Церкви в XIX і першій половині ХХ ст.».

– Диякон д-р Марко Мельник – «Східні Церкви в Україні – 400 років після Берестейської унії».

Доповіді були на високому науковому рівні і всебічно аналізували підготовлення, стан як і наслідки Берестейського церковного з'єднання.

У суботу, 26 жовтня, відслужено Вечірню з участю владики Кир Теодора Майковича, священиків і пільничкої Церкви до слогодні. Було це зроблене в нальзичано переконливий а одночасно й приступний спосіб.

Описка виступив молодіжний хор «Полонина» з Лігнії під диригуванням п. Ярослава Левкова. У виконанні хору почули ми релігійні твори українських композиторів. Майже голинний концерт викликав захоплення і відчуття слухачів.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення Літургії усі заспівали традиційне «Многая літа» і відбулося благословення владики Тедором з цілуванням ікони, з якою попрощалися пільничкої Церкви.

Я віневаний, що ті дні наловго запишаться в нашій пам'яті. Вони пригадали нам історію, але також визначили спосіб думання і діяння у майбутності.

Ювілейні святкування могли відбутися в Зеленій Горі завдяки помочі і жертвенності добрих людей, наших парафіян, членів гуртка ОУП, які включились в підготовку цих торжеств.

Велика подяка і повага для тих, які не щадили сил і часу, щоб напін підготовили ювілей 400-ліття Берестейського Церковного з'єднання.

На закінчення Літургії усі заспівали традиційне «Многая літа» і відбулося благословення владики Тедором з цілуванням ікони, з якою попрощалися пільничкої Церкви.

Описка виступив молодіжний хор «Полонина» з Лігнії під диригуванням п. Ярослава Левкова. У виконанні хору почули ми релігійні твори українських композиторів. Майже голинний концерт викликав захоплення і відчуття слухачів.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення Літургії усі заспівали традиційне «Многая літа» і відбулося благословення владики Тедором з цілуванням ікони, з якою попрощалися пільничкої Церкви.

Описка виступив молодіжний хор «Полонина» з Лігнії під диригуванням п. Ярослава Левкова. У виконанні хору почули ми релігійні твори українських композиторів. Майже голинний концерт викликав захоплення і відчуття слухачів.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі парохи.

На закінчення дня напін підготовили вроčистий бенкет, гдінний такого Ювілею і запрошені гостій. Між іншим були присутні: владика Теодор Майкович, латинський єпископ Адам Дичковський, греко-католицькі і пільничі паро

